

เหรียญพระพิฆเนศมาตาปิตุнам (สีประจำวันเกิด)

ด้านหน้าของเหรียญเป็นรูปพระคเณศ พระแม่อุมาเทวี และพระพิฆเนศ
ด้านหลังนำไปจารึกนามบิดามารดาติดตัว ไว้เพื่อความเป็นสิริมงคล

วันอาทิตย์ (สีแดง)

ด้านหลัง

วันจันทร์ (สีเหลือง)

วันอังคาร (สีชมพู)

วันพุธ (สีเขียว)

วันพฤหัสบดี (สีส้ม)

วันศุกร์ (สีฟ้า)

วันเสาร์ (สีม่วง)

ขอเชิญบูชาเหรียญละ 199 บาท ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
คาถาบูชาพระพิฆเนศ
"โอมศรี กณศายะ นะมะฮา"

อุทยานพระพิฆเนศ

หมู่ที่ 11 ถนนนครนายก-นาคสริกา (สี่แยกประชาเกษม)
ตำบลสริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

พระราชพิพัฒน์โกศล

ประธานอุทยานพระพิฆเนศสนทนาธรรมกับ

พระราชครูวามเทพมุนี

เมื่อเริ่มทำพิธีพระพิฆเนศศูริ
(3 กันยายน 2551)

สวามี ภิกษุขานันต์ เลขาธิการ องค์การชินดู
ศาสนสัมพันธ์แห่งประเทศไทยได้กล่าวไว้ว่า เท้าที่ไป
นมัสการพระพิฆเนศหลายประเทศทั่วโลกแล้ว
ทั้งเอเชียและยุโรป องค์นี้ใหญ่ที่สุด

กำเนิดพระพินเณศ

อุทยานพระพินเณศ หมู่ที่ ๑๑ ถนนนครนายก-น้ำตกสาริกา (สี่แยกประชาเกษม)

ตำบลสาริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

พระพินเณศ เป็นมหาเทพอินทร์ที่มีผู้คนเคารพนับถือมาก ท่านผู้นี้เป็นโอรสของพระคิระ (พระอิศวร) และพระนางอุมมาเทวี ท่านมีเศียรเป็นช้างเผือกข้างเดียว ฐานมี ๔ มือ ถือบัง ขอบางวัชระ และสูล บางคราวถือถือ จักร สังข์ คทา และดอกบัว

พระพินเณศ (บางทีก็เรียกพระพินเณต) เป็นเจ้าแห่งปัญญาใคร่เก่งกล้ามีกริอันเป็นคำสอนของพระคิระผู้เป็นบิดาไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งเรียกว่าไสยศาสตร์แปลว่าตำราพระคิระ ซึ่งคนไทยเรียกคำนี้ว่าไสยศาสตร์พระพินเณศศีกกับเทพองค์อื่นๆ ตรงที่ท่านเป็นพระผู้เป็นเจ้าที่อารมณ์ดีมีเศียรเป็นช้างร่างกายเหมือนทหารกองพันนำรั้วมีหนูเป็นพาหนะ ขอบรองจำทำเพลง

บทบาทที่สำคัญของพระพินเณศ "เป็นเจ้าแห่งปัญญา" และ "เทพเจ้าแห่งความสำเร็จ"

ประวัติการกำเนิดของพระพินเณศ มีหลายตำนานแต่ที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้มาจากหนังสือทองแคนสวรรค์ เรียบเรียงโดยอาจารย์อังกูร ปัญญาเลิศ ได้เขียนไว้ว่า

"ด้วยพระนางอุมมาได้สร้างเทพบุตร(เดิมนามคือพระพินเณศ) จากคราบโคลของพระนาง เมื่อสร้างขึ้นมาแล้วก็มีบัญชาให้บุตรนั้นเฝ้าพระทวารไว้ไม่ให้ผู้ชายใดเข้ามาในห้อง เมื่อพระอิศวรเสด็จกลับมาจากบำเพ็ญพรต ณ หิมालัย ก็พบเด็กซึ่งพระอุมมาสร้างขึ้น เด็กนั้นห้ามไม่ให้เข้าไปหาพระอุมมาจึงเกิดการสู้รบจนเศียรขาดสิ้นชีวิตไป (บางตำนานเล่าว่าสู้รบกับยักษ์ปรสู) ในที่สุดก็ไปได้เศียรข้าง มาคือให้พื้น ชีพแล้ว พระอิศวรก็รับพระพินเณศ ที่มีหัวข้างเป็นบุตรของพระองค์"

พระพินเณศ เป็นเทพผู้ประสานโชคกลางและจัดอุปสรรคต่างๆ ท่านเป็นที่นับถือของคนทุกวรรณะไม่ว่าจะเป็นเด็กผู้ใหญ่ คนยากจน คนมีบุญ คนบาป คนตัวน้อย จนคนวรรณะสูง และเป็นที่เคารพนับถือ ของนักปราชญ์อีกด้วย

เราสามารถกราบไหว้บูชาพระพินเณศได้ด้วยตนเอง โดยถวายดอกไม้ ผลไม้ กลวย อ้อย และขนมหวานทุกชนิด รวมทั้งธูปด้วย

ท้ายนี้ขอเชิญชวนศาสนิกชนทุกศาสนาขอให้งดเว้นทำแต่ความดีและจำไว้ว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริงและขอให้มิตรภาพและความเคารพศาสนาทุกศาสนา เพราะจุดมุ่งหมายของศาสนาของทุกศาสนา นั้นอยู่ที่เดียวกันคือ "ขอให้ทุกคนประพฤติแต่ความดี ซึ่งก็จะตอบสนองแก่ทุกท่านด้วยสิ่งดีงามเช่นเดียวกัน"

สำหรับประเพณีไหว้ครูของไทยเรา ในสมัยโบราณจวบจนปัจจุบัน จะใช้หญ้าแพรกประกอบในพิธีเพราะได้คติมาจากพราหมณ์ที่อินเดียซึ่งให้หญ้าแพรกบูชาพระคเณศเพราะ หญ้าแพรกเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นสิริมงคลสามารถจัดได้แม้แต่ในรายพระหลังซึ่งต้องสูญเสียราชสมบัติได้รับความลำบากอย่างเหลือแสนและภายหลังได้ราชบัลลังก์กลับคืนมาก็เพราะ บูชา พระคเณศ มีเรื่องเล่าว่าในวันบูชาพระคเณศนั้นมีพราณ คนหนึ่งซึ่งก็มิได้เข้าไปล่าสัตว์ปีศาจตนหนึ่งเห็นเขาก็ไล่ตามไปก็มิหวั่นขึ้นไปบนต้นไม้ปีศาจก็พยายามขึ้นไปจะจับในขณะ ที่นอนหลับปีศาจนั้นเองนายพราณได้ทำให้ปัสมีสองสามใบหลุดลงลงไป จูกรูปพระคเณศที่ประดิษฐานอยู่โคนต้นไม้ และด้วยปัสมีสองอันนี้เองทำให้ปีศาจ และปีศาจหลุดพ้นจากการ จ้องแวงกัน

เทศกาลการบูชาพระคเณศนั้นเป็นเทศกาลที่ได้รับการปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณจวบจนกระทั่งถึงปัจจุบันก็ยังได้รับการปฏิบัติอยู่เรื่อย ๆ มา

พระเดชพระคุณพระราชพิพัฒนโกศล เจ้าอาวาสวัดศรีสุธารามวรวิหารเขต บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พร้อมด้วยคณะศิษย์ที่มีความเคารพนับถือเฝ้าองค์ พระพินเณศ (เทพเจ้าแห่งปัญญาและความสำเร็จ) ได้ดำเนินการจัดสร้างอุทยานพระพินเณศองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและอาคารพิธีภัณฑ์ที่รวบรวมองค์พระพินเณศจำนวน 108 ปาง ที่ครบสมบูรณ์อีกแห่งหนึ่งของเมืองไทย หากผู้สนใจท่านใดต้องการเยี่ยมชม อุทยานพระพินเณศ ไม่ว่าจะได้เดินทางสวนตัวหรือหมู่คณะ ก็ขอเชิญได้ที่

อุทยานพระพินเณศ หมู่ที่ 11 ถนนนครนายก - น้ำตกสาริกา (สี่แยกประชาเกษม) ตำบลสาริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โทร. 081-9066974

อนึ่ง พระเดชพระคุณพระราชพิพัฒน์โกศล เจ้าอาวาสวัดศรีสุทธาวาสวรวิหาร เขต บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พร้อมคณะศิษย์ที่มีความเคารพนับถือในองค์ พระพิฆเนศ (เทพเจ้าแห่งปัญญาและความสำเร็จ) ได้ดำเนินการจัดสร้างอุทยาน พระพิฆเนศองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและอาคารพิพิธภัณฑที่รวบรวมองค์ พระพิฆเนศราวจำนวน 108 ปาง ที่ครบสมบูรณ์อีกแห่งหนึ่งของเมืองไทย หากผู้สนใจท่านใดต้องการเยี่ยมชม อุทยานพระพิฆเนศ ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางสวนตัว หรือหมู่คณะ ก็ขอเชิญได้ที่อุทยานพระพิฆเนศว รมุที่ 11 ถนนนครนายกนาคัด สารีกา (สี่แยกประชาเกษม) ตำบลสาริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โทร. 081-9086974

คาถาบูชาพระพิฆเนศ
"โอมศรี คเณศายะ นะมะฮา"

แผนที่ไป อุทยานพระพิฆเนศ หมู่ที่ 11 ถนนนครนายก - น้ำตกสาริกา
(สี่แยกประชาเกษม) ตำบลสาริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

โทร 081-9066974

อุทยานพระพิฆเนศ

หมู่ที่ 11 ถนนนครนายก-น้ำตกสาริกา (สี่แยกประชาเกษม)
ตำบลสาริกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

พระราชพิธีพัฒนโกศล
ประธานอหยานพระพินณคสนทนาธรรมกับ

พระราชครูวามเทพมุนี

เมื่อเริ่มทำพิธีพระพิฆเนศจตุรฤ
(3 กันยายน 2551)

สวามี วิทยานันต์ เสาธิตกร องคมนตรีใน
ศาสนสัมพันธ์แห่งโลกได้กล่าวไว้ว่า เาที่ไป
นมัสการพระพิฆเนศหลายประเทศทั่วโลกแล้ว
ทั้งเอเชียและยุโรป **องค์นี้ใหญ่ที่สุด**

กำเนิดพระพินเขต

อุทยานพระพินเขตวร หน้าที่ ๑๑ ถนนนครนายก-น้ำตกสาลิกา (สี่แยกประชาเกษม)

ตำบลสาลิกา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

พระพินเขต เป็นมหาเทพอินทรีที่มีผู้คนเคารพนับถือมาก ท่านผู้นี้เป็นโอรสของพระคิเว (พระอิศวร) และพระแม่เจ้าอุมาเทวี ท่านมีเศียรเป็นช้างมึงข้างเดียว พูยานมี ๕ มือ ถือบังว้างวัชระ และศูล บางคราวก็ถือ อักขร สังข์ ขาศา และคอกบัว

พระพินเขต (บางทีก็เรียกพระพินเขตวร) เป็นเจ้าแห่งปัญญาใดแต่ดั่งกัมภีร์อันเป็นคำสอนของพระคิเวผู้เป็นบิดาไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งเรียกว่าโศกศาสตร์แปลว่าตำราพระคิเว ซึ่งคนไทยเรียกตำรานี้ว่าโศกศาสตร์พระพินเขตคิดกับเทพองค์อื่นๆ ตรงที่ท่านเป็นพระผู้เป็นเจ้าที่อารมณ์ดีมีเศียรเป็นช้างข้างกายเหมือนทารกอ้วนที่น่ารักมีหนูเป็นพาหนะ ชอบร้องรำทำเพลง

บทบาทที่สำคัญของพระพินเขต "เป็นเจ้าแห่งการริเริ่ม" และ "เทพเจ้าแห่งความสำเร็จ"

ประวัติการกำเนิดของพระพินเขต มีหลายตำนานแต่ที่กล่าวถึงต่อไปนี้มาจากหนังสือทองแคนสุวรรณครี เรียบเรียงโดยอาจารย์อังกูร ปัญญาธิปไตย ได้เขียนไว้ว่า

"ด้วยพระนางอุมาได้สร้างเทพบุตร(ต่อมาคือพระพินเขตวร) จากคราบโคลของพระนาง เมื่อสร้างขึ้นมาแล้วก็มีปัญญาที่หนูครานั้นเล่าพระทวารไว้ไม่ให้ผู้ชายใดเข้ามาในห้อง เมื่อพระอิศวรเสด็จกลับมาจากบ่าเพียพรต ณ หิมาลัย ก็พบเด็กซึ่งพระอุมาสร้างขึ้น เด็กนั้นห้ามไม่ให้เขาไปหาพระอุมาจึงเกิดการสู้รบจนเศียรขาดสิ้นชีวิตไป (บางตำนานเล่าว่าสู้รบกับยักษ์ปราชู) ในที่สุดก็ไปเกิดเศียรข้าง มาต่อให้หนึ่ง ซีกแล้ว พระอิศวรก็รับพระพินเขตวร ที่มีหัวข้างเป็นบุตรของพระองค์"

พระพินเขต เป็นเทพผู้ประสานโชคกลางและขจัดอุปสรรคต่างๆ ท่านเป็นที่นับถือของชนทุกวรรณะไม่ว่าจะเป็นเด็กผู้ใหญ่ คนยากจน คนมีบุญ คนบาป คนต่ำต้อย จนคนวรรณะสูง และเป็นทั้งเคารพนับถือ ของนักปราชญ์อีกด้วย

เราสามารถกราบไหวบูชาพระพินเขตได้ด้วยตนเอง โดยถวายดอกไม้ ผลไม้ กล้วย อ้อย และขนมหวานทุกชนิด รวมทั้งนมด้วย

ท่านยังขอเชิญชวนศาสนิกชนทุกศาสนาขอให้งามนันทน์ทำแต่ความดีและจำไว้ว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริงและขอให้สมัครทำและเคารพศาสนาทุกศาสนา เพราะว่าจุดมุ่งหมายของศาสนาของทุกศาสนา นั้นอยู่ที่เดียวกันคือ "ขอให้ทุกคนประพฤติแต่ความดี ซึ่งก็จะตอบสนองแก่ทุกท่านด้วยสิ่งดีงามเช่นเดียวกัน"

พระพินเขต เป็นเทพแห่งปราชญ์ ความรอบรู้ต่าง ๆ เป็นเทพแห่งอุปสรรคความขัดข้องดังนั้นจึงมีผู้ที่ให้ความเคารพและบูชาพระพินเขตอยู่มากมาย นกเกิดมีเทศกาล การบูชาพระพินเขต ขึ้นในประเทศอินเดีย จนได้แพร่หลายมาถึงประเทศไทยถึงจะมีเครื่องเหมือนที่อินเดียก็ตามเทศกาลการบูชาพระพินเขตมีชื่อเรียกว่า "พิธีเศเศศตรูธิ" มีความหมายว่า "พิธีอุทิศต่อพระคเณศวร" จนกระทั่งกันในวันขึ้น 4 ค่ำเดือนภัทรบท(เดือน 10)ในวันที่ประกอบพิธีเศเศศตรูธินั้นประชาชนทั้งหลายต่างพากันกระทำสักการะบูชา รูปเคารพของพระคเณศที่ปั้นด้วยดินเครื่องบูชา จะประกอบไปด้วยดอกไม้ ขนมนม มะพร้าวอ่อน กล้วย อ้อย นมเปรี้ยว ขณะที่การบูชาผู้บูชาจะท่องพระนาม 108 ของพระองค์ หลังจากทำการบูชาแล้วก็จะเชิญพวงพราหมณ์มาเลี้ยงอาหารและมีขอมหาในวันพิธีเศเศศตรูธินี้คือหามมองพระจันทร์อย่างเด็ดขาดและถือกันว่าผู้ใดมองพระจันทร์โดยความพลาดพลั้งเผลอเผลอไปพวงพราหมณ์ก็พากันแข่งดูกันทันที และที่ชาวบ้านค้านั้น ก็เป็นเพราะความหวังดีมีใจเคารพความเกรงแคลงแต่เพราะเชื่อกันว่าการแข่งดูกันจะทำให้คน ๆ นั้นพิน จากคำสาปไปได้ ส่วนเหตุที่ห้ามมองพระจันทร์ในวันพิธีเศเศศตรูธินั้นก็มีเรื่องเล่ากันอยู่ 2 เรื่อง คือสืบเนื่องมาจากการที่พระคเณศวรพลัดตกจากหลังพญานาคทองแดง (เพราะพญาคงกึ่งงูเห่าเลื้อยมาพันพา)จนชนมคมที่พระพินเขตเสวยทะลักออกมาพระคเณศวรก็รีบเก็บชนมคมยัดกลับเข้าไปในพุงแล้วจึงงูเห่าตัวนั้นมารัดพุงขณะเดียวกันนั้นพระจันทร์ก็เผลอมาเห็นเข้าก็อดขำไม่ได้จึงหัวเราะออกมาดังสนั่นพระคเณศโกรธยิ่งนักจึงเอาจางเข้าไปปิดที่พระจันทร์จนแน่นทำให้โลกมืดลงทันทีที่พระจันทร์และทวยเทพทั้งหลายทราบเรื่องดังนั้นก็พากันไปอ้อนวอนพระคเณศจึงยอมถอดตัวเองออกแต่พระจันทร์จะต้องรับโทษคือ จะต้องว่า ๆ แหว่ง ๆ เป็นเสีย ๆ ไม่เต็มดวงทุกคืน จนถึงวันขึ้น 15 ค่ำ และแรม 1 ค่ำจึงจะเต็มดวง

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งก็เล่าว่า พระคเณศสาปคนที่มีมอดูพระจันทร์ในวันบูชาพระองค์ให้กลายเป็นคนจัญซาล และคนจัญซาลในสังคมอินเดียจะเป็นคนที่รังเกียจของคนวรรณะอื่น ๆ เพราะถือว่าคนจัญซาลเป็นคนที่อยู่ในฐานะต่ำสุดดังนั้นการโดนสาปให้เป็นคนจัญซาลจึงเป็นโทษร้ายแรงมาก

สำหรับประเพณีไหว้ครูของไทยเรา ในสมัยโบราณจวบจนปัจจุบัน จะใช้พญานาคประกอบในพิธีเพราะได้คิดมาจากพราหมณ์ที่อินเดียซึ่งใช้พญานาคบูชาพระคเณศเพราะพญานาคเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์สามารถจะจิตใจเมตตาเห็นพยานพระนาคซึ่งต้องสูญเสียราชสมบัติได้รับความลำบากอย่างเหลือแสนและภายหลังได้ราชบัลลังก์กลับคืนมาก็เพราะบูชา พระคเณศ มีเรื่องเล่าว่าในวันบูชาพระคเณศนั้นมีพราณ คนหนึ่งซึ่งถือมะได้เข้าป่าล่าสัตว์ปศุสัตว์คนหนึ่งเห็นเข้าก็ติดตามไปก็มะหนีขึ้นไปบนต้นสมิปศุสัตว์ป่าขึ้นไปจะจับในขณะที่ลนลานหนีปศุสัตว์นั้นเองนายพราณได้เข้าไปปศุสัตว์สองสามใบหลุดลงลงไปถูกรูปพระคเณศที่ประดิษฐานอยู่โคนต้นสมิพนั่นและด้วยอันนี้ส่งผลอันนี้เองทำให้ปศุสัตว์และกิมะหลุดพ้นจากการจองเวรกัน

เทศกาลการบูชาพระคเณศนั้นเป็นเทศกาลที่ได้รับการปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณจวบจนกระทั่งถึงปัจจุบันก็ยังได้รับการปฏิบัติอยู่เรื่อย ๆ มา

ในพระมหากัมภีร์พราหมณ์ไววรรคปุระณะได้กล่าวถึงกำเนิดของพระคเณศวรไว้ว่า "พระอุมา (พระนางปารวตี) ไม่มีพระโอรส พระอิศวรจึงแนะนำให้พระนางประกอบพิธี "ปนิยภพรต" คือการบูชาพระวิษณุมาเรยณ์ในวันขึ้น ๑๓ ค่ำ เดือนสาม(มาฆบูชาการบูชาในเดือนสามขึ้น ๑๕ ค่ำ) ไปเรื่อยๆทุกวันจนครบหนึ่งปี ซึ่งในพิธีจะต้องมีดอกไม้หลายชนิดผลไม้มากมายบนมณเฑียรหลายหลายตลอดจนแหวนเงินทองประกอบเตรียมไว้เพื่อเป็นทานแก่บรรดาพราหมณ์จำนวนพันคนทุก ๆ วันจนครบหนึ่งปีการเลี้ยงพราหมณ์ในพิธีนี้นับว่าเป็นพิธีที่ยิ่งใหญ่มากคนธรรมดาที่ไม่ได้เกิดชาติพระนางอุมา(ปารวตี)คงจะถือศีลสำรวมกายวาจาใจบริสุทธิ์ผุดผ่องถึงฐานร่ำลึกถึงแต่พระวิษณุมาเรยณ์

ในกัมภีร์นี้ได้อีกว่าพระนางอุมาทรงประกอบพิธีดังกล่าวนี้อยู่เป็นเวลานานก็หาได้พระโอรสไม่มีพระนางก็เกิดความท้อแท้เสียพระหฤทัยจนแทบจะล้มเลิกพิธีดังกล่าวแต่ก็บังเกิดเสียงร่ำไห้พระนางกลับเข้าไปข้างในพระตำหนักที่ประทับเสียเถิดจะทรงพบกับพระกุมารซึ่งเป็นพระกฤษณะอวตารลงมาเกิดเป็นพระโอรสมีพระนางเสด็จเข้าไปทักท้วงพบกับพระกุมารจริง ๆ ก็ทรงบังเกิดปิิตินคือถึงนักบรรดาทวยเทพทั้งหลาย

ทราบเรื่องราวดังนั้นก็พากันมาช่วยถวายพระพรและขอสรรเสริญพรกันถ้วนหน้าและในบรรดาเทพเหล่านั้นมีพระศนิหรือพระเสาร์รวมอยู่ด้วยซึ่งพระศนิ(พระเสาร์)เสด็จมาเพื่อจะแสดงความยินดีเป็นเกียรติด้วยเท่านั้น ทรงไม่กล้าที่จะมองพระกุมาร นั้น เพราะว่ามีอยู่ครั้งหนึ่งพระชายาพระศนิหาว่าพระองค์มันแต่หลับตาภาวนาถึงแต่ พระวิษณุ ไม่เอาใจใส่พระนาง เท้าที่ควรจะเป็น จึงน้อยใจจึงสาปพระสาวมีว่า ถ้า พระศนิมองดูอิคริให้ผู้นั้นถึงแก่ ความพินาศ จึงไม่กล้ามองดูพระกุมารพระโอรส ของพระอุมา